

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD EFTA-E

PRESUDA SUDA

od 21. travnja 2021.

u predmetu E-2/20

Norveška vlada, koju zastupa Odbor za žalbe u području imigracije (*Utlendingsnemnda – UNE*) protiv L*(Direktiva 2004/38/EZ – sloboda kretanja i boravka – protjerivanje – zaštita od protjerivanja – stvarna, trenutna i dostatno ozbiljna prijetnja – prisilni razlozi javne sigurnosti – zabrana pristupa – zahtjevi za ukidanje zabrane pristupa – bitna promjena – nužnost – proporcionalnost – temeljna prava – pravo na obiteljski život)*

(2021/C 324/11)

U predmetu E-2/20, norveška vlada, koju zastupa Odbor za žalbe u području imigracije (*Utlendingsnemnda – UNE*) protiv L – ZAHTJEV Sudu na temelju članka 34. Sporazuma među državama EFTA-e o osnivanju nadzornog tijela i suda, koji je podnio Žalbeni sud Borgarting (*Borgarting lagmannsrett*) u pogledu tumačenja Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, kako je prilagođena Sporazumu o Europskom gospodarskom prostoru, Sud, u sastavu Páll Hreinsson, predsjednik, Per Christiansen i Bernd Hammermann (sudac izvjestitelj), suci, presudio je 21. travnja 2021. kao u izreci:

1. Trajna zabrana pristupa u načelu nije protivna pravu EGP-a ako zadovoljava uvjete iz članaka 27. i 28. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica te se može ukinuti u skladu s člankom 32. te uredbe. Mjera protjerivanja mora se temeljiti na pojedinačnom ispitivanju. Kad je riječ o državljanima EGP-a koji u državi domaćinu zakonito borave dulje od 10 godina, u skladu s člankom 27. i člankom 28. stavkom 3. Direktive 2004/38/EZ mjeru protjerivanja moguće je izreći samo na temelju prisilnih razloga javne sigurnosti, u okolnostima u kojima osobno ponašanje dotičnog pojedinca predstavlja iznimno ozbiljnu prijetnju te je mjeru protjerivanja potrebno izreći radi zaštite nekog od temeljnih interesa društva. To vrijedi pod uvjetom da takvu zaštitu nije moguće ostvariti manje strogim mjerama, uzimajući u obzir duljinu boravka državljanina EGP-a u državi domaćinu, a posebno ozbiljne negativne posljedice koje takva mjera može imati za državljanina EGP-a i članove njegove obitelji koji su se stvarno integrirali u državu domaćina. Svaka naknadna odluka o zabrani pristupa mora biti ograničena na ono što je potrebno kako bi se zaštitio temeljni interes radi čije je zaštite izrečena mjera protjerivanja. Odluka o zabrani pristupa mora biti u skladu s načelom proporcionalnosti.
2. Socijalna rehabilitacija državljanina EGP-a u državi u koju se stvarno integrirao u općem je društvenom interesu. Dobro ponašanje dotičnog pojedinca tijekom izdržavanja kazne zatvora i nakon toga, tijekom probacijskog razdoblja, te drugi dokazi reintegracije u društvo utječu na smanjenje aktualne prijetnje javnoj sigurnosti. Obitelj i djeca dotičnog pojedinca, uključujući pastorčad, važan su čimbenik u ocjeni nužnosti mjere ograničavanja iz Poglavlja VI. Direktive 2004/38/EZ s obzirom na načelo proporcionalnosti, najbolje interese djeteta i temeljna prava. Pri ocjenjivanju nužnosti mjere protjerivanja, kad se donosi ukupna ocjena u obzir se moraju uzeti i alternativne mjere.

3. Za potrebe članka 32. Direktive 2004/38/EZ, bitna promjena je promjena kojom nestaje opravdanje za prvobitnu odluku kojom je u skladu s Poglavljem VI. Direktive ograničena sloboda kretanja na temelju ponašanja pojedinca. Ne može se pretpostaviti da do bitne promjene u osobnom ponašanju neće doći i svaki se zahtjev mora ocijeniti zasebno. U obzir se moraju uzeti svi čimbenici kojima bi se mogla dokazati bitna promjena osobnog ponašanja. Procjena će ovisiti o prirodi ponašanja pojedinca i prijatnji za društvo koju je to ponašanje predstavljalo. U obzir se moraju uzeti dokazi sudjelovanja dotičnog pojedinca u pozitivnim i zakonitim aktivnostima koji upućuju na to da nije vjerojatno da će se ponovno početi baviti vrstom aktivnosti koje su dovele do izricanja mjere protjerivanja. Takvi čimbenici uključuju, ali nisu ograničeni na, dokaze da osoba nije sudjelovala u drugim kaznenim djelima, dokaze reintegracije u društvo države domaćina, započinjanje i kontinuirano obavljanje gospodarske aktivnosti, rezultate psiholoških procjena, vjerodostojne izraze kajanja, dokaze pozitivnog i konstruktivnog društvenog djelovanja te posebno socijalnu rehabilitaciju državljanina EGP-a u državi u koju se stvarno integrirao.
-